

เทศน์เช้า วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองแกว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะเนาะ ตั้งใจฟังธรรมะเพื่อความฉลาด ถ้าเป็นเซ่อ ความโง่เขลาเบาปัญญา มันเชื่อเขาไปทั่ว แต่ถ้ามันมีความฉลาดขึ้นมา คุณิ เวลาเค็กๆ วยรุ่นเขามาวัด เขามากับพ่อแม่เขา เวลาพ่อแม่เขากราบพระ กราบพระพุทธรูป “พ่อแม่กราบทำไมๆ พระมันเป็นอิฐหินทรายปูน มันเป็นทองเหลือง กราบทำไม”

คนมีปัญญาไง คนมีปัญญา ถ้ามันจะกราบมันต้องกราบสิ่งทีพิเศษ สิ่งทีมีคุณค่า ไปกราบทำไมอิฐหินทรายปูน ไปกราบทำไม นั่นเป็นพระพุทธรูป

พระพุทธรูปเป็นสัญลักษณ์ เป็นสัญลักษณ์ตัวแทนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะเราเกิดไม่ทันองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่เราเคารพบูชาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในเมื่อเราไม่เห็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พุทธลักษณะ พอพุทธลักษณะขึ้นมา ปางต่างๆ ก็เกิดจากในพระไตรปิฎก ก็เป็นตัวแทน เป็นสัญลักษณ์ เป็นตัวแทนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่เป็นตัวแทนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาเรากราบ เราไม่ได้กราบที่อิฐหินทรายปูน เราไม่ได้กราบที่ทองเหลือง เรากราบที่คุณงามความดีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเมตตาธรรม กรุณา เมตตาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยปัญญาคุณ ด้วยพุทธคุณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านรื้อคันศานานี้ขึ้นมา ท่านทำเพื่อตัวของท่าน ท่านทำเพื่อหัวใจของท่าน ถ้าหัวใจของท่านวิมุตติหลุดพ้นไปแล้ว ท่านเป็นศาสดา เป็นพระอรหันต์ นี่เรากราบอันนั้น เราไม่ได้กราบอิฐหินทรายปูน เรากราบเมตตาธรรม กราบคุณธรรมในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้ววางธรรมวินัยนี้ไว้

เวลาเขามากกราบพระๆ เขามีปัญญาเขาเยอะ เขาบอกว่ากราบไม่ได้หรือ กราบทำไมอิฐหินทรายปูน กราบทำไมทองเหลือง แต่คนที่มีความปัญญาเขากราบ เขากราบทีไหนละ เขากราบทีคุณธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระทีเป็นพระพุทธรูป

ถ้าเป็นพระคนละ พระคนเป็นพระที่มีชีวิต เข้าขึ้นมาต้องออกบิณฑบาต บิณฑบาตมาขบถัน ขบถันขึ้นมาเป็นกิจของสงฆ์ เป็นกตกิจ กิจเพื่อดำรงชีพ ดำรงชีพไว้ ถ้ามันไม่มีสติไม่มีปัญญาขึ้นมา มันก็หลงไหลไปไง ลากสักการะ โหมฆบรูษตายเพราะลาก เพราะมีลากมีสักการะตายหมด ลากสักการะ ถ้าพูดถึง ถ้ากิริยามารยาทเขาสำรวมระวัง นำเคารพนุชา เขาก็เคารพนุชา กัน เคารพนุชากัน เกิดลากสักการะขึ้นมา

ถ้าไม่มีสติไม่มีปัญญา สิ่งที่ใช้สอยมันไปกระตุ้นกิเลสทั้งนั้นนะ มันกระตุ้นต่อมต่างๆ ที่ในหัวใจที่มันฝังไว้ว่าเราจะเป็พระที่คึๆ แต่สิ่งนี้มันเป็นสิ่งเร้า มันก็ไปตาม โลกหมดใจ แต่ถ้ามีสติมีปัญญา เรากราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เรากราบที่ไหน เรากราบที่พุทธคุณ เรากราบที่ธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เวลาธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ปรินิพพาน พระอนันท์คร่ำครวญมาก “องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านิพพานไปแล้ว มรรคผลจะหมดเมื่อไหร่”

“อนันท์ เรบอกเธอแล้วไม่ใช่หรือ สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีการเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งนั้นต้องดับเป็นธรรมดา ธรรมวินัยที่เราบัญญัติไว้ดีแล้ว ถ้าใครประพฤติปฏิบัติตามนั้น โลกนี้จะไม่ว่างจากพระอรหันต์เลย” พระอรหันต์จะเกิดขึ้นจากธรรมวินัยที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบัญญัติไว้ บัญญัติไว้แล้วเราประพฤติปฏิบัติ พยายามขวนขวายทำสิ่งนั้นขึ้นมา ถ้าทำสิ่งนั้นขึ้นมา มันขึ้นมาจากไหนละ มันขึ้นมาจากในหัวใจ

ถ้าหัวใจมันประพฤติปฏิบัติขึ้นมา มันมีศีล มันมีสมาธิ มีปัญญาขึ้นมา ที่เราศึกษาฯ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมวินัยนี้เราศึกษากัน ศีล สมาธิ ปัญญา สิ่งต่างๆ ธรรมต่างๆ ที่เข้ามาในหัวใจของสัตว์โลก สัตว์โลกที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ที่มันมีความทุกข์ ความยากอยู่เนี่ย ให้ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศึกษามาแล้วให้ประพฤติปฏิบัติ ไม่ใช่ศึกษามาแล้วของกูฯ ไม่มีสักชิ้นหนึ่ง เห็นไหม มันไปกระตุ้น กระตุ้นให้ตัวเอง มีทิวฐิมานะ ให้ตัวเองมีอหังการ มีคนมาเคารพนับถือ มีคนมาเคารพนบถอบ กิเลสมันพองเข้าไปสุดขอบฟ้า

มันทำขึ้นมา มันทำที่นี้ไง ถ้าทำที่นี้ ชี้เข้ามาที่หัวใจ องค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “ธรรมวินัยที่เราบัญญัติไว้ดีแล้ว ถ้าเธอประพฤติปฏิบัติตามนั้น โลกนี้จะไม่ว่างจากพระอรหันต์เลย”

“แล้วถ้าต่อไปธรรมวินัยนี้มันต้องมีผู้หญิงเข้ามา เข้ามาสัมพันธ์ในพระพุทธศาสนา ให้ทำอย่างไร”

“ถ้ามันไม่ได้ยินไม่ได้ฟังนั่นแหละดีที่สุด”

“ถ้าเป็นญาติ”

ถ้าเป็นญาติ เป็นวงการเข้ามาอุปฐากดูแลกัน ถ้าจะคุยกับเขาต้องให้มีสติ คุยกับเขาไม่ควรเกิน ๖ คำ ถ้าจะคุยกับเขาต้องมีบุคคลที่ ๓ ถ้าอยู่กันสองต่อสอง อนियต ๒

นี่มันมีธรรมวินัยบัญญัติไว้หมด เราเชื่อตรง เชื่อสัตย์ เราเชื่อสัตย์กับธรรมวินัยขององค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะเราเชื่อสัตย์ เราเปิดหัวใจของเรา สิ่งนั้นมันจะไหลเข้าสู่ใจของเรา

เราบิดเบือน เราบิดเบือน มันก็บิดเบือน คุณสิ น้ำ เขาต้องการน้ำสะอาดทั้งนั้นนะ ไม่มีใครต้องการน้ำสกปรก น้ำโสโครกต่างๆ ใช้ประโยชน์ไม่ได้ สิ่งที่มันจะใช้ประโยชน์ได้คือน้ำสะอาด น้ำที่บริสุทธิ์ ถ้าน้ำสะอาดบริสุทธิ์แล้วมันอยู่ที่ไหนล่ะ

เพราะจิตใจเรามันมีกิเลสตัณหาความทะยานอยาก คิดเอาเอง เออเอาเอง คาดหมายเอาเอง ในหัวใจมันเป็นไปเอง รู้ธรรมะขององค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็รู้ด้วยความพอใจของตน ถ้าสิ่งใดถูกใจ ใช่ สิ่งใดไม่ถูกใจ ไม่ใช่เลย

คุณสิ เวลาทางโลกเขาพูดกัน เวลาคบเพื่อนฝูง เพื่อนฝูงพาไปทำมาหากิน กินแล้วมันเจริญรุ่งเรือง ถ้าไปวัดไปวา มันมีแต่เสียหาย ไปวัดไปวา มีแต่ต้องเสียสละ มันไม่มีสิ่งใดเลย... สิ่งนี้มันเป็นวัตถุ

เวลาหลวงตาท่านออกมาโครงการช่วยชาติ เขาบอกใครๆ ก็เห็น เงิน ๑๐ ล้าน ทอง ๑๐ ตัน เงินเป็นหมื่นๆ ล้าน ใครๆ ก็เห็นตรงนั้นนะ แต่เราไม่เห็นตรงนั้นเลย เราเห็นเวลาที่ธรรมมันจะได้ออก ธรรมมันได้ออกเพราะอะไร เพราะว่าเวลาเกิดวิกฤติขึ้นมา ทุกคนมีแต่ความทุกข์ใจ

ทั้งนั้นนะ ไอ้ความทุกข์ใจมันบีบคั้นหัวใจจนทำลายตัวเอง ไอ้เสียสละ เสียสละเพราะความ
มั่นคงของชาติ แต่ถ้ามันมีกรรมในหัวใจขึ้นมา มันทำให้หัวใจนี้ไม่ทุกข์ไม่ร้อนจนเกินไป มัน
จะบีบคั้นมันก็บีบคั้นคนทั้งโลก ไม่ใช่บีบคั้นเราคนเดียว ถ้ามันบีบคั้นคนทั้งโลก เราสามัคคีกัน
เราก็ป้องกันมันได้ แต่ถ้าถึงเวลากรรมมันได้ออกๆ ไอ้ทอง ๑๐ ตัน ไอ้เงินทองนั้นมันเป็นเรื่อง
ของวัตถุ แต่ไอ้กรรมที่เข้าไปในหัวใจของสัตว์โลก เราเห็นหัวใจคน

ถ้าหัวใจคน ท่านไปเพราะหัวใจคน ท่านตรากตรำขนาดไหนก็เพื่อหัวใจของสัตว์โลก มี
ทุกข์มียากอันนั้น ให้มันมีสติปัญญาขึ้นมา ถ้ามีสติปัญญาขึ้นมา มันก็เป็นกรรมไง คุณติ ของมัน
ร้อน คุณติ อุณหภูมิมันร้อน ของมันร้อน จับมันก็ร้อนทั้งนั้นนะ แล้วถ้ามันปล่อยให้มันเย็นละ ของ
มันเย็น เราจับมันก็เป็นประโยชน์กับเราทั้งนั้นนะ จิตใจถ้ามันเราร้อน ถ้ามันคิดด้วยความตั้ง
เครียด ด้วยกิเลสตัดหาคความทะยานอยากบีบหัวใจ มันก็ทุกข์ยากอย่างนั้นนะ

โลกมันจะทุกข์มันจะร้อน โลก ค่าของเงินมันจะลอยขนาดไหน ค่าของเงินมันจะตกต่ำ
ขนาดไหน แต่ถ้าหัวใจมันยังมีอยู่ ถ้ามีสติปัญญาอยู่ มันก็แก้ไขตัวมันได้ซะใหม่ ท่านเตือนสติๆ
ท่านไปเอาหัวใจคนให้คนมันมีสติปัญญา ให้คนไม่ทุกข์ยากจนเกินไป ไม่ให้มันทำลายตัวมัน
เองไง ถ้าเรายังมีชีวิตอยู่ เราแก้ไขของเรา เรารวมพลังกัน เราสามารถจะแก้ไขได้ แล้วเราจะฟื้นฟู
กลับมาได้ ถ้าเราฟื้นฟูกลับมาได้ เราฟื้นฟูกลับมาได้เพราะหัวใจที่มันมีหลักมีเกณฑ์ของมัน ถ้า
มันไม่มีหลักมีเกณฑ์ขึ้นมา มันฟื้นฟูขึ้นมาไม่ได้ แล้วมันยังทำลายตัวมันเอง ประชดประชันทำ
ให้มันเสียหายไป

นี่ไง กรรมๆ เวลากรรมมันได้ออก ถ้ากรรมมันได้ออกขึ้นมา คุณติ เราเสียสละกันเป็น ๑๐
ตัน เงินเป็นหมื่นๆ ล้าน ไปกองไว้ที่คลังหลวง แต่เวลามันทุกข์ร้อน มันทุกข์ร้อนในหัวใจใจ แต่
เวลากรรมมันเข้าไปในหัวใจ ทุกบ้านทุกเรือน ในบ้านในเรือน ทุกคนทุกหัวใจ ตั้งแต่ปู่ย่าตายาย
จนเด็กเล็กเด็กแดงขึ้นมา ถ้าหัวใจมันสดชื่น หัวใจมันมีความสุขขึ้นมา อันนั้นมันเป็นกรรมในใจ
ถ้ากรรมในใจอันนั้นมันเกิดขึ้นมา มันเป็นประโยชน์ตรงนี้ ถ้าเป็นประโยชน์ตรงนี้ เวลากรรมมัน
ได้ออกๆ กรรมมันได้ออกเคลื่อนไปที่ไหน ก็เคลื่อนไปในหัวใจของคน แล้วมันไปจากไหนละ

มันไปจากศรัทธาความเชื่อ เพราะเราศรัทธาท่าน เราศรัทธา เรามั่นใจในวัตรปฏิบัติของท่าน
ท่าน ในวัตรปฏิบัติของหลวงตามะ ท่านปฏิบัติของท่านมาในป่าในเขา ท่านทำของท่านมาเอง
เวลาออกมาแล้ว ออกมาสังคมนั้นมันเป็นอีกเรื่อง นี่ไง พระคน พระที่มีชีวิตใจ พระที่ต้อง

เคลื่อนไหวไป มันต้องอยู่ต้องกินไป มันมีปัจจัยเครื่องอาศัยไป แล้วมีปัจจัยเครื่องอาศัย ทำอย่างไร ทำอย่างไรให้มันสมควรไป

คุณ บอกระอาณนทีไว้ไป เวลาต้องมีญาติมิตรเข้ามาเกี่ยวข้องกับพระ ให้พระทำอย่างไร

ไม่มีเงินไม่ได้ฟังนั่นแหละดี

ถ้าต้องได้ยินได้ฟัง ทำอย่างไร

ให้ตั้งสติไว้ แล้วเวลาจะพูดกันต้องมีบุคคลที่ ๓

แล้วสิ่งที่ได้มาๆ แล้วทำอย่างไร

เดือนมาๆ ตลอด ถ้าเราสะอาดบริสุทธิ์ จิตใจเราเป็นประโยชน์ มันเปิดขึ้นมาทันทีนี้ไป ธรรมจะเข้าไปในหัวใจ ธรรมจะเข้าไปในหัวใจ ถ้าหัวใจมันสงบระงับแล้ว หัวใจมันร่มเย็นแล้ว มันจะมีอะไรเป็นพิษเป็นภัย

แต่ถ้าหัวใจมันยังเร่าร้อนอยู่ โมฆบุรุษตายเพราะลาภ โมฆบุรุษ หัวใจว่างเปล่าไป มันต้องการสิ่งต่างๆ ต้องการคนยกย่องสรรเสริญ ต้องเชิดชูกัน ใครต้องมาเชิดชู เชิดชูกิเลสใจใหม่ พอเชิดชูไปแล้วมันทำให้กิเลสมันฟูไป

นี่ไป แต่ถ้ามันเป็นธรรมๆ เป็นธรรมขึ้นมาสงบระงับ นี่ไป สิ่งที่เป็นธรรมๆ เราฟัง เรา ฟังกันที่นี้ไป ทุกดวงใจ ทุกหัวใจมันทุกข์ร้อนทั้งนั้นในใจของคนนะ คนที่เกิดมามีวิชาทั้งนั้น คนที่เกิด มีการเกิด วิชาพาเกิด ถ้ามีวิชาพาเกิด วิชาความไม่รู้มันเผาผลาญใจทุกดวง ทุก ดวง การเกิดเป็นมนุษย์ ทุกข์มันบีบคั้นทั้งนั้นนะ ถ้าทุกข์มันบีบคั้น มันมีมากมีน้อย เราทำบุญ กุศลกันก็เพื่อเหตุนี้ไป เพื่อบรรเทาทุกข์ๆ ถ้าจะเกิดก็ขอให้บุญพาเกิด เกิดมาแล้วเกิดในสังคมที่ ร่มเย็น เกิดมาแล้วเกิดในครอบครัว เกิดในประเทศอันสมควร พ่อแม่ที่ดี พ่อแม่ที่มีความอบอุ่น ใจใหม่

แล้วพ่อแม่ที่ไม่ดี พ่อแม่เอาลูกไปทิ้งถึงขยะนู่นนะ ไปเกิดอย่างนั้นใจใหม่ เกิดมาแล้ว ลูกเลี้ยงไม่ไหว เอาไปทิ้งถึงขยะ เอาไปทิ้งถึงขยะ ใช้นั้นมันเป็นความจำเป็นของเขา มันเป็นการ จำเป็นของเขา นะ ความจำเป็นของเขา แล้วไอ้ที่ไปเกิด ไอ้จิตที่ไปเกิด ไอ้เกิดมันมีเวรมีกรรม

อะไรอย่างนั้นล่ะ ถ้ามีเวรมีกรรมขึ้นมา กรรมของมันคูลี หมอชีวก หมอชีวกก็เหมือนกัน เขาก็เอาไปทิ้ง เอาไปทิ้งนะ เอาไปทิ้งในขยะ ถึงขยะ แล้วมีคนเขาไปเจอ แล้วไปถวายกษัตริย์ กษัตริย์ก็เลี้ยงดูมา เวลาเขาศึกษาเล่าเรียน เขาก็มีปัญญาของเขา นี่เวลาเกิดขึ้นมาพ่อแม่ทิ้งขยะเลยละ หมอชีวกโกมารภักจ์ แล้วเวลาศึกษาเล่าเรียนมาจนได้เป็นหมอประจำองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่ไง เวลาคบญาติบาปมันเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ มันต้องมีเวรมีกรรมของมันขึ้นไป ถ้าเวรกรรมขึ้นไป มันมีผลกระทบทั้งนั้นนะ ถ้าผลกระทบ

เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร เราไม่จองเวรจองกรรมต่อใครทั้งสิ้น เราก็มีเวรมีกรรมมาด้วยกันทั้งนั้น กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน เวลาการเกิด เกิดมาแล้ว เกิดมาด้วยวิบากกรรมอันนั้นนะ แต่เกิดมาแล้ว คนเราไม่ได้ดีเพราะการเกิด คนดีเพราะการกระทำ เวลาเกิด เกิดมาคาบช้อนเงินช้อนทอง ใอันนั้นเกิดมาเป็นทาสเลย เวลาเกิดเป็นทาส เขามีสติปัญญาของเขา เขาเป็นกษัตริย์ได้เลย จากทาส เขาสร้างเนื้อสร้างตัวมาเป็นกษัตริย์ปกครองประชาชน นี่ไง มันดีเพราะการกระทำอันนั้น คนเราไม่ได้ดีเพราะการเกิด ดีเพราะการกระทำ แต่เกิด เกิดเพราะด้วยเวรด้วยกรรมไง เพราะมันมีวิชา ในสโมสรสันนิบาตทุกดวงใจว่าแห้ว ในสโมสรสันนิบาตทุกดวงใจว่าแห้ว เกิดมาในโลกนี้ทุกดวงใจมีความทุกข์ทั้งนั้น

นี่ไง เรากราบ เวลามีศรัทธามีความเชื่อ เวลากราบ เรากราบทองเหลืองหรือ กราบอิฐ หินปูนทรายหรือ

ทำไมมันคิดกันได้อย่างนั้นล่ะ นี่วิทยาศาสตร์ไง วิทยาศาสตร์คิดอย่างนั้น วิทยาศาสตร์มันก็ส่องกล้องได้แค่นั้นล่ะ จุลทรรศน์มันส่องกล้องได้แค่นั้นล่ะ แต่ถ้าเป็นนามธรรม ธรรมๆ มันแทรกซึมไง เวลาธรรมที่มันจะได้เข้าไปในใจของคน

หลวงตาท่านหวังตรงนี้มาก ท่านไปไหนทุกข์ยากขนาดไหนก็ไปเพื่อหัวใจคน ไปเพื่อหัวใจคน แล้วหัวใจของคนล่ะ นี่ไง ธรรมมันเข้าที่นั่นๆ ฉะนั้น เวลาไปวัดไปวาเขาเอากันที่นี่ เขาไม่ใช่เอาสิ่งปลูกสร้างสิ่งใดที่มันเลิศหรูหรือ ไร่สาระ ใครก็ทำได้ แต่เวลาเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนานะ เราทำเองนะ เราเก็บหอมรอมริบนะ

เวลาทำมาค้าขายเราอยากได้ความสำเร็จ เวลาเราภาวนา เราอยากยกใจเรา เฮ้ย! ทำไมมันทุกข์ขนาดนี้วะ เฮ้ย! แล้วมันมีทางออกอย่างไรล่ะ เฮ้ย! แล้วจะไปกันอย่างไรล่ะ แล้วเราจะไปทางไหนล่ะ

ครูบาอาจารย์ท่านพาออกอย่างนี้ ถ้าพาออกอย่างนี้ นี่ไง ฟังธรรมๆ ฟังธรรมเตือนตรงนี้ ใจ นี่ใจ เวลาмаวัดมาวา เราเสียสละไป เห็นหมด วัตถุเห็นหมดเลย แต่เวลาให้ธรรมเป็นทานๆ ประเสริฐที่สุด ให้ธรรมก็ให้สติให้ปัญญานี่ใจ ให้สติให้ปัญญา ให้ระลึกรู้ อย่า อย่าปล่อยชีวิตนี้ ให้มันสูญเปล่าไป เกิดมาแล้วได้อะไร หาเงินหาทองทิ้งไว้ที่นี้ ตายไป ทำดีก็ได้ดี ทำชั่วก็ได้ชั่ว สมบัติของมนุษย์มันมีอะไรเป็นของของเราบ้าง สมบัติของมนุษย์ ทำดีทำชั่วนี้สมบัติของเรา เรา ทำของเรา ถ้าใครจะเขายะเยี้ยตากถางนั่นเรื่องของเขา ปากสกปรก เราเชื่อมั่นในปากขององค์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศีล สมาธิ ปัญญา

ศีลทำให้ใจเราปกติ เราไม่พลั้งเผลอ เราไม่ทำอะไรให้มันถลาลไป นี่ศีล ถ้าสมาธิ สมาธิตั้ง มันแล้วใครจะหลอก ไอ้ที่มันเป็นๆ กันอยู่นี้ เพราะมันเหลวไหลใจ ใครพูดอะไรก็เชื่อใจ เขาไม่ ต้องพูด วิ่งตามเขาไปแล้ว แต่ถ้ามันมีสมาธิขึ้นมา มันตั้งมันขึ้นมา ชีวิตมันอยู่ที่ไหน วิ่งไปหา อะไร มนุษย์สร้างทั้งนั้น ของในโลกนี้มันมีอะไรมหัศจรรย์ มันมีอะไรมหัศจรรย์บ้าง ก็คนสร้าง ทั้งนั้น แล้วคนมันเป็นใคร เราก็คคนนะ ทำไมเขาสร้าง แล้วไปคู่อะไรของเขาละ

แต่คู่อิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ครูบาอาจารย์ของเราท่านอยู่ในป่าในเขา ท่านทำ ของท่านขึ้นมา ใครไปรู้ไปเห็นละ ถ้ามันรู้มันเห็นขึ้นมาก็รู้เห็นในใจนั่นใจ ใจมันเป็นใจ ถ้าใจ มันเป็นขึ้นมา เวลาธรรมมันเคลื่อน มรรคมันไป เวลาหลวงตาท่านสิ้นกิเลส กราบแล้วกราบเล่า กราบแล้วกราบเล่า กราบอะไรนะ กราบอะไร ทำไมมันรู้ได้อย่างไร มันรู้ได้อย่างไร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารู้ได้อย่างไร รู้ได้ลึกซึ้งขนาดนี้ แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารู้ได้ อย่างไร รู้แล้ววางธรรมวินัยนี้ไว้ให้เราปฏิบัติขึ้นมาแล้วมันเป็นจริงขึ้นมา มันรู้ได้อย่างไรละ

นี่ใจ ถ้าเราเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา ที่ว่าธรรมมันเกิดๆ มันเกิดที่นี้ มันเกิดในหัวใจนี้ ธรรมเข้าสู่ใจนี้ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ กราบธรรมอันนี้ กราบธรรมในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะองค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้าเสวยธรรมอยู่เต็มหัวใจนั่นนะ ท่านถึงเคารพ ท่านถึงบูชาเทิดทูนใจ เวลาครูบา อาจารย์ท่านประพาศปฏิบัติขึ้นมา ท่านเทิดทูนอันนี้ใจ ท่านเทิดทูนอันนี้

นี่กราบธรรมๆ เธอจะมีธรรมเป็นที่พึ่งเกิด อย่ามีสิ่งอื่นเป็นที่พึ่งเลย ถ้าเธอมีธรรมเป็นที่ พึ่งเกิด แล้วในใจเราเป็นธรรมทั้งหมด ธรรมทั้งแท่งมันอยู่ในใจ แล้วมันมีอะไรมีค่าอีก

ฟังธรรมๆ เพื่อเหตุนี้ไง ให้เห็นคุณค่าของเรา ให้เห็นคุณค่าของเราละ สมบัติ
พัสถานนั้นมันก็เป็นสมบัติอย่างนั้นนะ มันเป็นของเราก็คือเป็นของเราวันยังค่ำ เว้นไว้แต่เอาเชื้อให้
เขาโกงไปก็จบ แต่ถ้าบุญกุศล ไครมันโกงเราไม่ได้ ไครมาหยิบฉวยของเราไม่ได้ อันนี้ทำไม่ได้

ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เราทำเอง บังคับตั้ง สันติภูริโก เรารู้อยู่แก่ใจ ความลับไม่มีในโลก
ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ทำเสียเอง สมาธิก็สมาธิเป็นเอง ปัญญาเกิดขึ้น ปัญญาเกิดขึ้นเอง มรรค
เกิดขึ้น มรรคเกิดขึ้นเอง แล้วมรรคมันเกิดขึ้น สิ่งนี้มันเป็นความมหัศจรรย์ เวลามรรคมันเคลื่อน
เราไปกราบหินแกรนิตกัน ธรรมจักรๆ นั่นนะ วาดรูปขึ้นมาแล้วก็กราบกันอยู่นั้น นี่ไง กราบ
พระพุทธเจ้า กราบอิฐหินทรายปูน กราบอะไร

นี่ก็เหมือนกัน เวลาธรรมมันเกิด เกิดในใจมันเกิดอย่างไร ถ้าธรรมในใจมันเกิด แล้ว
ธรรมอันนั้นมันเกิด อวิชชาความไม่รู้มันจะรู้ขึ้น แล้วความที่มีติดบอดมันจะสว่างขึ้น ความเป็น
จริงจะสว่างขึ้น

ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งปัญญา ปัญญาเกิดจากการภาวนา ปัญญาเกิดจากการค้นคว้า
ปัญญาเกิดจากจิต อวิชชาอุปจายา สงขาร่า อวิชชาทำให้มีติดบอด แล้วเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ
เพราะความไม่รู้อันนั้น เพราะความมีติดบอด เกิดแล้วถึงรู้ ธรรมจักรมันเกิดขึ้น ธรรมจักรมันรู้
ค้นของมัน มันสว่างโพลงในใจ มันจะไปไหนล่ะ ในเมื่อเราเคลื่อนไปข้างหน้ามันมีแต่ความ
ทุกข์ความยาก มันจะไปไหนล่ะ มันไม่ไปไหนทั้งสิ้น ถ้าไม่ไปไหนทั้งสิ้น มันอยู่ของมัน ล้าง
ธรรมมันเป็นอย่างไร

ฟังธรรมๆ เพื่อเห็นคุณค่าของเรา ให้เห็นน้ำใจของเรา น้ำใจอันนี้มีค่าที่สุด ความรู้สึกอัน
นี้ เวียนว่ายตายเกิดเพราะปฏิสนธิจิต ปฏิสนธิจิต ไม่ใช่จิตเวทนาจิต สุขเวทนา ทุกขเวทนา ชันธ
เวทนา แต่ถ้ามันปฏิสนธิจิต ฐิติจิต จิตเดิมแท้ จิตดั้งเดิม จิตได้ปฏิสนธิ จิตอันนั้นถ้ามันหลุดพ้น
จิตเป็นได้ ใจเป็นได้ ใจเราเป็นได้ ทุกอย่างเป็นได้

ฟังธรรมๆ เตือนตรงนี้ เตือนตรงนี้เพื่อหัวใจของเรา เพื่อประโยชน์กับเรา นี่
พระพุทธศาสนา การเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ แล้วไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย ไม่เวียนว่ายตาย
เกิดในวัฏฏะ พ้นไปจากกิเลสด้วยการประพฤติปฏิบัติ พ้นจากกิเลสด้วยความวิริยอุตสาหะ พ้น
ไปจากกิเลสด้วยความเพียรความมุมานะของมนุษย์ เอวัง